

Dosarul nr. 2ra-266/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: O. Parfeni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Danilov, I. Secrieru, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Interaces-M”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Victoria împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Interaces-M” cu privire la restituirea contravalorii produsului necorespunzător, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Interaces-M” și au fost menținute încheierea și hotărârea din 27 mai 2019 ale Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 29 noiembrie 2018 Roșca Victoria, reprezentată de avocatul Martalog Mariana a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Interaces-M” cu privire la restituirea contravalorii produsului necorespunzător, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 03 mai 2018 a procurat de la salonul telefonie mobilă nr. 09 al SRL „Interaces -M”, situat în xxxxx un laptop de model Asus Vivo Book S510UA, nr. de serie J2N0CX098698074, la prețul de 12990 de lei. Pentru dispozitivul vândut, i s-a acordat o perioadă de garanție de 24 de luni, fiindu-i eliberat un certificat de garanție respectiv

A susținut că dispozitivul l-a cumpărat în calitate de persoană fizică, în scopuri personale și nu desfășoară activitate de întreprinzător sau profesională.

A relevat că după trei săptămâni de folosire a laptopului, au fost depistate unele defecțiuni, care au pus-o în imposibilitate de a-l folosi în continuare și anume, ecranul se

stingea pe o secundă, apoi se reaprindea; pe întregul ecran apăreau linii orizontale în diferite culori și se mișca ecranul; pe ecran apăreau pete mari de culoare roșie.

A notat că la 27 septembrie 2018, în scopul diagnosticării dispozitivului procurat, s-a adresat la centrul service SRL „Ultraservice-M”, situat xxxxx. Prin actul de casare a echipamentului nr. 8985 din 01 octombrie 2018, eliberat de SRL „Ultraservice”, s-a constatat că defectiunile apărute sunt din vina producătorului.

Reclamanta a relevat că la 09 octombrie 2018, s-a adresat repetat la SRL „Interaces-M” cu o cerere, prin care a solicitat returnarea în termenul prevăzut de lege a costului produsului cumpărat cu deficiențe ascunse în valoare de 12 990 de lei, achitat la data de 04 mai 2018, conform bonului fiscal nr.xxxxx, însă la cererea depusă nu a primit răspuns.

A notat că prin vânzarea unui bun viciat, cu deficiențe ascunse și nereturnarea contravalorii acestuia, pârâtul i-a cauzat și un prejudiciu moral, estimându-l la suma de 2000 de lei.

Roșca Victoria a solicitat încasarea din contul SRL „Interaces-M” în beneficiul său a sumei de 12990 de lei, ce constituie contravaloarea produsului cumpărat – laptopul de model ASUS S510UA, nr. de serie J2N0CX098698074, sumei de 2000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și sumei 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin încheierea din 27 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respins ca neîntemeiat demersul reprezentantului SRL „Interaces-M”, Calalb Mariana cu privire la scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată înaintată de Roșca Victoria împotriva SRL „Interaces-M” cu privire la restituirea contravalorii produsului necorespunzător, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 56-57).

Prin hotărârea din 27 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă acțiunea depusă de Roșca Victoria și a fost încasată din contul SRL „Interaces-M” în beneficiul Victoriei Roșca suma de 12990 de lei, ceea ce constituie contravaloarea produsului cumpărat – laptopul de model ASUS S510UA, nr. de serie J2N0CX098698074, suma de 2000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. Totodată, a fost încasată din contul SRL „Interaces-M” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 489,7 lei (f.d.66-71).

Prin decizia din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Interaces-M” și au fost menținute încheierea și hotărârea din 27 mai 2019 ale Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.99-106).

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art.6 lit. a) și c), 18 alin. (11), 18¹ alin. (1), (2), 20 alin. (1), (4) din Legea nr.105-XV din 13 martie 2003, privind protecția consumatorilor, art. 1422 alin.(1) și (2) din Codul civil (în redacția în vigoare pînă la 01 martie 2019) și a stabilit că la 28 iunie 2018, Roșca Victoria s-a adresat la SRL „Interaces-M” cu o reclamație, prin care a informat despre faptul că, după trei săptămâni de folosire a laptopului s-au depistat defecte și anume, ecranul se stingea pe o secundă, apoi se reaprinde; pe întregul ecran apar linii orizontale în diferite culori și se mișcă ecranul; pe ecran apar pete mari de culoare roșie. Totodată, a fost solicitat pârâtului să asigure expertiza tehnică a laptopului, precum și să vină cu un răspuns în termen de 14

zile calendaristice conform Legii privind protecția consumatorilor, în vedere soluționării cazului neplăcut.

La fel, instanța de apel a stabilit că drept răspuns la reclamația înaintată, la 06 iulie 2018 SRL „Interaces-M” a informat-o pe Roșca Victoria că nu întrunește calitatea de consumator în sensul Legii privind protecția consumatorilor. Totodată, i-a propus intimatei să lase produsul la centrul de deservire tehnică, pentru a putea fi diagnosticat și de a stabili natura defectului sau de efectuat măsuri reparatorii, după caz. Dacă refuză opțiunile propuse, atunci poate dispune de sine stătător efectuarea expertizei tehnice la care să invite și pârâtul.

Instanța de apel a invocat că la 27 septembrie 2018 Roșca Victoria, în scopul diagnosticării dispozitivului procurat, s-a adresat la centrul service SRL „Ultraservice-M”, indicat în certificatul de garanție. Astfel, din actul de casare a echipamentului nr. 8985 din 01 octombrie 2018, eliberat de SRL „Ultraservice”, rezultă că în urma diagnosticării dispozitivului notebook ASUS S510UA, nr. de serie J2N0CX098698074 s-au constatat deficiențe de la producător, fiindu-i recomandat Victoriei Roșca să se adreseze la organizația comercială de unde a fost achiziționat dispozitivul, pentru a primi în baza prezentului act de casare un alt dispozitiv similar sau returnarea mijloacelor bănești.

Instanța de apel a specificat că nu poate fi reținut argumentul SRL „Interaces-M”, precum că Roșca Victoria nu întrunește calitatea de consumator în sensul art. 1 din Legea privind protecția consumatorilor, or, din materialele dosarului rezultă cert că ultima, ca persoană fizică, a cumpărat de la SRL „Interaces-M” produsul de model ASUS S510UA, nr. de serie J2N0CX098698074 și tot ca persoană fizică, a achitat suma de 12996 de lei. Mai mult ca atât, pentru a cumpăra produsul litigios, Roșca Victoria, ca persoană fizică a împrumutat suma de 12990 de lei de la SRL „Easy Credit”, fapt confirmat prin contractul de împrumut nr. xxxxx din 03 mai 2018, pe care a restituit-o integral împrumutătorului.

Instanța de apel a relevat că prima instanță corect a concluzionat despre existența temeiurilor pentru repararea prejudiciului moral, luând în considerare faptul că produsul cumpărat are deficiențe de la producător, iar la solicitările Victoriei Roșca de a-i restitui contravaloarea produsului, SRL „Interaces-M” a refuzat, astfel cauzându-i acesteia un prejudiciu moral.

La data de 16 decembrie 2019, SRL „Interaces-M” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, încheierii și hotărârii primei instanțe din 27 mai 2019, cu emiterea unei decizii noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie scoasă de pe rol în conformitate cu art.267 lit. k¹) din Codul de procedură civilă, încasarea din contul Victoriei Roșca a taxei de stat în mărime de 367 de lei achitată la contestarea hotărârii primei instanțe și 277,19 lei la contestarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată au aplicat eronat speței respective prevederile Legii nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, deoarece Roșca Victoria nu întrunește calitatea de consumator, bunul procurat fiind achiziționat exclusiv pentru necesitățile sale profesionale, nefiind utilizat în scop personal.

A menționat că, a invocat aceste aspecte în demersul cu privire la scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, însă instanțele de judecată nu au dat apreciere acestor argumente. Totodată, instanțele de judecată nu au luat în considerare modificările operate la Legea privind protecția consumatorilor, care au intrat în vigoare la 16 martie 2017. Astfel, reieșind din preambulul acestei Legi, Republica Moldova s-a conformat la standardele europene instituite prin Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 171 din 07 iulie 1999.

A relevat că potrivit art. 3 alin. (3) al Directivei menționate, consumatorul poate cere vânzătorului să repare bunul sau să îl înlocuiască, în ambele cazuri gratuit, cu excepția cazurilor în care aceasta este imposibilă sau disproporțională. Același conținut îl are și art. 18 alin. (3) din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003, care a exclus dreptul consumatorului de a solicita inițial restituirea contravalorii bunului necorespunzător în situația în care vânzătorul poate să îi repare bunul sau să îi propună în schimb un alt bun.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 noiembrie 2019.

Decizia instanței de apel a fost expediată în adresa părților la data de 10 decembrie 2019 (f.d.107).

Astfel, recursul, declarat la data de 16 decembrie 2019, este în termen.

La data de 14 ianuarie 2020, în adresa intimă Roșca Victoria și avocatului acesteia Martalog Mariana, a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Interaces-M”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 120-122).

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință la recursul declarat de SRL „Interaces-M”.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Interacces-M” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de SRL „Interacces-M” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Interaces-M”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Interaces-M” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic